

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

29 de març 2024

Número 292

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

PRESONERS DE LA VIDA

Esclaten conflictes a les presons catalanes

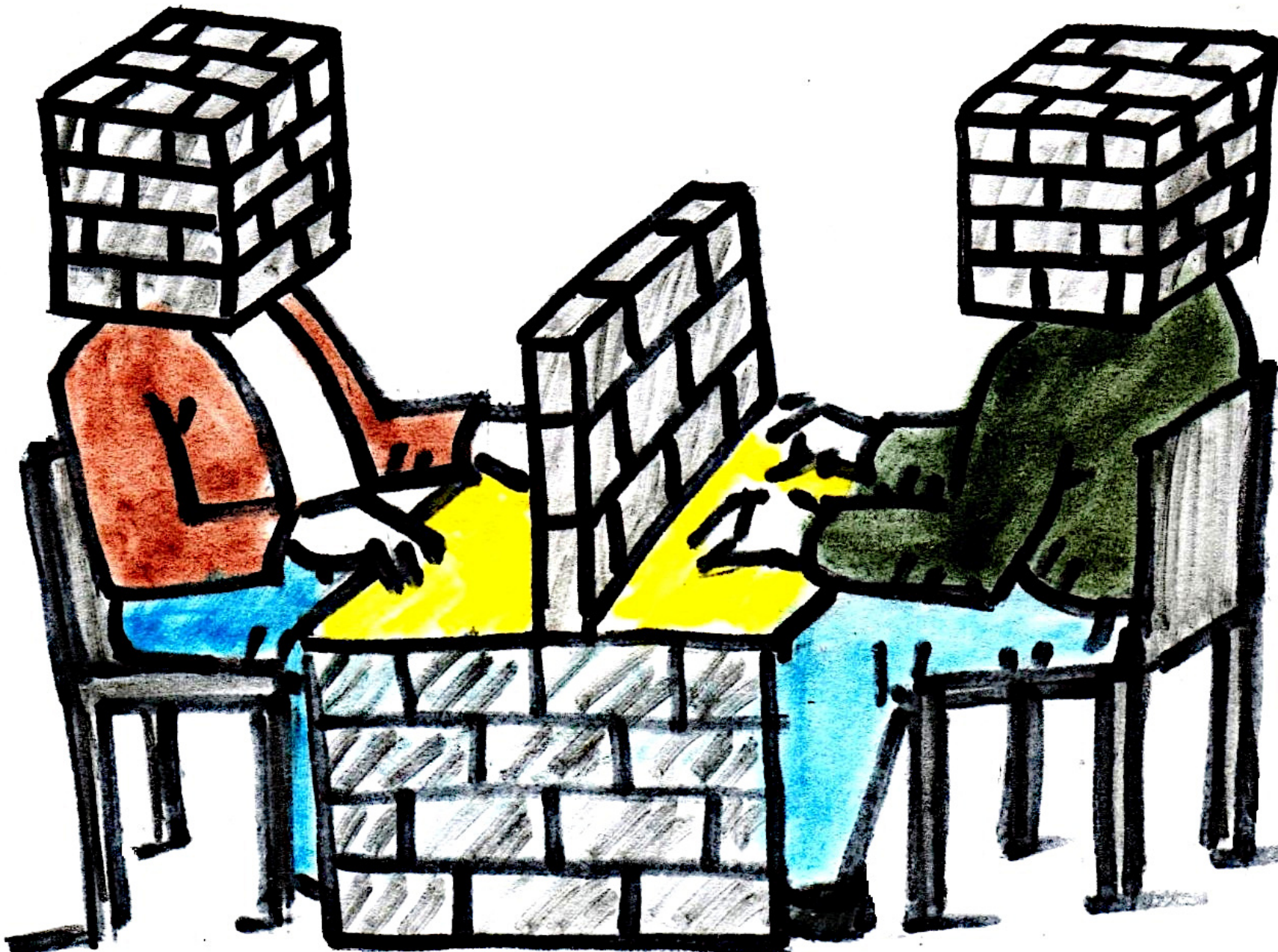
L'home i la dona encara que no ho sembli, han nascut per ser lliures. Altra cosa serà l'ús que facin d'aquesta llibertat. Quan es dificulta aquesta llibertat, sigui com sigui i per les raons que siguin, comença a projectar-se un conflicte. És igual una presó que un Hospital Psiquiàtric, una guarderia que un zoològic. Els humans necessitem finestres.

El conflicte actual de les presons catalanes és l'exemple perfecte a aquesta necessitat d'espai. Els presos en necessiten i se'l mereixen, igual que el funcionariat que els controla, però cap dels dos grups el troben i exploten davant un mur que han vist mil vegades però que de sobte se'ls fa insuportable.

Quan s'obren les portes d'una escola, la Guàrdia Urbana ha de tallar el trànsit als vells perquè la força dels infants no els desmanegui del tot. Amb la mateixa força esclata un conflicte de gent tancada. Abraonada, perdent moltes vegades les raons que tenien, agressivament. Tossudament.

Els bàndols s'enroquen i el diàleg es fa impossible. Tots tenen pecats amagats però tots tenen la seva raó. Els presos –especialment després de la pandèmia– s'han fet més claustrofòbics, el personal s'ha vist més insegur, envoltats d'un latent perill que no es pot explicar en un informe. Els uns volen més llibertat, els altres més mesures de control. I tots dos, a la fi, troben en els responsables polítics, el cap on llençar la pedra.

Però resulta que el poder també té la seva raó. A Catalunya, s'ha dissenyat un pla penitenciari que (amb tots els errors possibles), funciona. Alguns en diuen "bonisme" però els números demostren resultats de rehabilitació i reinserció més que positius. Errors? Els que vulgueu. Un intern amb historial d'assassinat no pot tenir un destí a cuina i menys encara estar sol amb la funcionària. En un registre no poden trobar-se més punxons que en una ferreteria, ni més drogues que en una farmàcia.

Raons i errors ben repartits entre uns i altres.

També la por està ben repartida. Les erupcions són de difícil control i qualsevol espurna pot tocar-te. Ningú no se sent segur entre aquells murs, tampoc els que estan a fora comandant les instal·lacions... Potser tampoc els que no tenim res a veure amb Institucions Penitenciàries ens sentim prou segurs i per això demanem mà dura. Potser la humanitat ja no pot ser lliure ni presonera, només covarda.